

Skat efter sin Formueindtægt, og dette kan være ubehageligt, naar denne Formue eller disse Indkomster ere meget store, men det er en Ubehagelighed, som der efter min Mening ikke er nogen Retsgrund til at fritage ham for. Hvad Spørgsmaalet om Lovforslagets Sammenkobling med de andre Lovforslag angaar, kan jeg ogsaa henvise til, hvad jeg udtalte ved første Behandling. Det er ikke muligt at se, hvilken nødvendig Forbindelse der skal være mellem disse Lovforslag, hvorimod det er ganske klart og tydeligt at se, at vil man foretage en saadan Sammenkobling, udsætter man de to her foreliggende Lovforslag for endnu større Fare paa deres fremtidige Vej, end Tilfældet ellers vilde være. Jeg behøver i saa Henseende blot at henvise til den Betænkning, som foreligger for os om næste Punkt paa Dagsordenen, idet det viser sig, at ihvorvel der allerede angaaende disse to Lovforslag er store Uoverensstemmelser mellem de to Ting, er der dog paa Toldloven endnu større Uoverensstemmelser, og man maa besejre endnu større Vanskeligheder, inden de to divergerende Anskuelser mødes. Jeg tror derfor, at netop Betænkningen vedrørende den næste Sag paa Dagsordenen viser, hvor uheldigt det vilde være, hvis man vilde fastholde Lovforslagenes Sammenkobling med de andre Lovforslag. Jeg skal hermed anbefale de af Flertallet stillede Ændringsforslag til det høje Ting.

Neergaard: Jeg kan lige som den ærede Ordfører anbefale de Ændringsforslag, der ere stillede af Flertallet. Jeg tror, at deres Vedtagelse i alle Maader vil forbedre Forslaget, saaledes som det er oversendt til os fra det andet Ting. Naar jeg har taget Ordet her, er det, fordi jeg sammen med to andre Medlemmer af Finansudvalget i Betænkningen har antydnet et Forslag, som vi, da vi ikke have fundet tilstrækkelig Tilslutning i Udvalget, ikke have fundet Anledning til at stille her i Salen som et ligefrem Ændringsforslag; men det er et Forslag, med hvilket vi ganske sikkert tro, at man vilde imødekomme Landstingets Forslag om en Kapitalskat, for saa vidt som dette Forslag stiler paa noget, der i og for sig er sundt og rigtigt. Jeg har den Opfattelse, at Kapitalskattens Princip som Helhed er et afgjort Tilbageskridt fra Formueskattens Princip. Jeg tror, at den vil være principielt uheldigere end Formueskatten, saaledes som det ogsaa tydelig fremgaar af det Overslag, som ledsager Lovforslaget,

og hvorefter man kan vente under Halvdelen af det Beløb, som vil indkomme ved Formueskatten. Ogsaa almindelige Betragtninger vise det samme, idet Kapitalen langt snarere er i Stand til at unddrage sig Skat end Formuen, som Regeringen oprindelig havde foreslaaet beskattet. Dernæst og navnlig er Kapitalskatten en uretfærdig Skat, fordi den lader meget vigtige Formueobjekter være fri for Skat. I en Henseende har, som jeg ogsaa udtalte ved 1ste Behandling her i Salen, Landstinget dog ramt en Svaghed i det oprindelige Forslag om Formueskat, nemlig for saa vidt som der for os alle, der se saaledes paa Tingene, at vi betragte Hartkornsskatten og Bygningsafgiften for at være virkelige Skatter, efter det oprindelige Forslag om Formueskat fremkommer en Dobbeltbeskatning af faste Ejendomme. Jeg udviklede dette udførlig ved 1ste Behandling og skal ikke komme tilbage til mine Grunde derfor. Nu vil jeg paa ingen Maade se bort fra Formueskatten; jeg vil kun, at der ikke skal være nogen Dobbeltbeskatning, og det naas i al Fald tilnærmelsesvis ved et Forslag, som jeg, sammen med to andre Medlemmer i Udvalget har antydnet, nemlig det Forslag, at Hartkornsskatten og Bygningsafgiften, som hviler paa fast Ejendom, fradrages Formueskatten. Derved vil man opnaa, at kun det, man kunde kalde den overskydende Formueværdi, beskattes. Kun i det Tilfælde, hvor man har med Ejendomme af ganske særlig Værdi, Luksusværdi eller ganske særlig Brugsværdi, at gøre, vil Formueskatten komme til at ramme; i andre Tilfælde ville disse Ejendomme ikke blive beskattede ved andet end Hartkornsskat og Bygningsafgift, naturligvis ved Siden af Indkomstskat. Jeg skal som sagt ikke føre noget udførligere Forsvar for den Tanke, som er nedlagt i Betænkningen. Jeg gjorde det ved 1ste Behandling, og det har glædet mig at se, at denne Tanke i Udvalget har fundet en vis Tilslutning hos to andre ærede Medlemmer, og jeg haaber, at den muligvis i Fremtiden vilde kunne vinde Tilslutning ogsaa i noget videre Kredse. Stille det som Ændringsforslag have vi ikke villet, fordi det var givet, at det for Øjeblikket i hvert Tilfælde ikke kunde naa Tilslutning hos Flertallet i denne Sal, og det var os ikke om at gøre at skabe Stridspunkter, men tværtimod muligvis at antyde noget, der en Gang i Fremtiden kunde bygge en Bro til en Overenskomst, og det var da ikke hensigtsmæssigt at faa det frem til Afstem-